

hele Udvalgets Stjøn nu oppebærer rigelige Gehyrer.

Jeg kommer nu til det første Vædringsforflag, vi have stillet, nemlig det under Nr. 22 b., som gaar ud paa, at de 3 sidste Linier af Vædringsforflag Nr. 22 a. skulle udgaa, det vil sige, at Stiftstidenden skal udstemmes som et af de Blade, hvori disse officielle Bekjendtgjørelser skulle indføres. Det Samme kommer igjen under Nr. 52, saa at jeg kan tage begge Forflag under Et. Det forekommer mig, at det er temmelig almindelig erkjendt, at Stiftstidenderne ikke have den Betydning som Avertisementsblade som tidligere. For adskillige Aar siden vare Stiftstidenderne omtrent de eneste Blade ude paa Landet, men nu ere jo Forholdene saaledes, at der er en Mængde andre Blade, som ere mere udbredte og læste end Stiftstidenderne. Jeg kan tage Forholdene i det Stift, hvor jeg selv bor, nemlig Ribe Stift. Der er, saavidt jeg kan skjønne, 29 forskjellige Aviser; deres Udbredelse kan jeg ganske vist ikke nøie angive, men jeg anslaar den til 20,000 Exemplarer, det vil næppe være for høit regnet. Stiftstidenden har kun ringe Udbredelse, nemlig en 5—600 Abonnenter, den kommer saa godt som slet ikke til de fjernere liggende Dele af Stiftet, og det er efter min Mening altsaa egenlig kun en tom Formalitet at sætte Bekjendtgjørelser i Stiftstidenden. Jeg tror, at det er erkjendt fra alle Sider, at denne Bekjendtgjørelsesmaade er uden Betydning, men man hævder, at det er ikke Stedet ved en saadan Lovs Behandling paa et enkelt Punkt at tage et Privilegium bort, men at det bør ske under Et. Jeg mener nu, at Stiftstidendernes Privilegier ere komne Tid efter anden, netop ved saadanne smaa Bemærkninger i forskjellige Love, og at det vilde være den mest hensigtsmæssige Maade at affkaffe dem paa ved Tid efter anden, efterhaanden som man fik Lovene til Behandling, at stryge disse Bestemmelser om Privilegiet. Det vilde være den lempeligste Fremgangsmaade, man kunde vælge, lige overfor de paagældende Interesserede. Vi have altsaa i Mindretalsforflaget foreslaaet at stryge Stiftstidenden her, og lykkes det at faae dette vedtaget, ville vi naturligvis foreslaa det Samme under lignende Vilkaar for Fremtiden.

Jeg vilde gjerne berøre et enkelt Punkt i Vædringsforflaget under Nr. 22 a., som hele Udvalget er enigt om, men hvor Mindretallet havde tænkt paa at stille et Vædringsforflag. Der er Tale om, at de Interessenter i Salget, der have Bopæl indenfor Riget, skulle have Meddelelse pr. Brev, medens de, som have Bopæl udenfor Riget,

skulle varsles gennem Berlingske Tidende og Stiftstidende. Dette forekommer mig ikke altid at være saa heldigt. Det skeer nemlig tit nede ved Grændsen, i hvis Nærhed jeg bor, at der bor Interessenter i et saadant Evangsmaal paa den anden Side af Grændsen temmelig nær ved, saa at deres Bopæl er almindelig bekjendt, og det vilde altsaa være lige saa let for Auktionsforvalteren for deres Vedkommende at sende Brev over Grændsen som at avertere i Berlingske Tidende, ja endog lettere, og det vilde være mere virksomt, idet man da kunde forudsætte, at Underretningen vilde komme de Interesserede i Hænde, medens det skulde være et mærkeligt Træf, om de fik Berlingske Tidende at læse. Vi have imidlertid fundet, at det var saa lille en Sag, at der ikke var Grund for os til at indtage en Særstilling, men jeg har dog villet henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke disse Ord kunde ændres noget her og flere andre Steder i Loven.

Med Hensyn til Vædringsforflaget under Nr. 38 b. gjælder det Samme, som før berørt. Der ville vi stryge Stiftstidende, men tillige have vi omredigeret Forflaget noget, idet det forekommer os, at efter Flertallets Redaktion vilde det falde noget uheldigt ud med Bekjendtgjørelser om Auktioner over Eiendomme. Der vil nemlig efter Flertallets Redaktion komme til at staa, at disse Evangsauktioner skulle bekjendtgøres i Berlingske Tidende og i vedkommende Stiftstidende, og naar det af nogen Vedkommende forlanges og Auktionsforvalteren finder det tjenligt i andre Aviser, end udenlandske. Det forekommer nu Mindretallet, at naar der er Tale om at avertere Auktioner, gjør man det dog først og fremmest for de Hysthavendes Skyld, for at kalde dem til Auktionen, og dernæst gjør man det, for at alle de i Salget Interesserede kunne vide det, Derfor sætter man det i den officielle Tidende, Berlingske Tidende, og, om man vil, i Stiftstidenderne, og vil man videre have det udbredt, gaar man til andre Blade længere borte, endog saa til udenlandske Blade. Men naar man vil sammentalde de Hysthavende til Auktionerne, ere dog de stedlige Blade dem, der ere nærmest til at optage Avertisementerne. Derfor have vi helt omredigeret det, saa at der udtrykkelig staaar, at det skal averteres i et eller flere af de mest læste, stedlige Blade og i Berlingske Tidende og dernæst, naar nogen Vedkommende forlanger det, eller Auktionsforvalteren finder det tjenligt, i andre Aviser, endog saa udenlandske. Det forekommer mig, at det er en heldigere Re-